

Samling af Afgørelser

Sag C-335/17

**Neli Valcheva
mod
Georgios Babanarakis**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven kasatsionen sad)

»Præjudiciel forelæggelse – samarbejde om civilretlige spørgsmål – forordning (EF) nr. 2201/2003 – anvendelsesområde – begrebet »samværsret« – artikel 1, stk. 2, litra a), og artikel 2, nr. 7) og 10) – bedsteforældres samværsret«

Sammendrag – Domstolens dom (Første Afdeling) af 31. maj 2018

Samarbejde om civilretlige spørgsmål – kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar – forordning nr. 2201/2003 – anvendelsesområde – begrebet »samværsret« – bedsteforældres samværsret med deres barnebarn – omfattet

[Rådets forordning nr. 2201/2003, art. 1, stk. 2, litra a), og art. 2, nr.7) og 10)]

Begrebet »samværsret«, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), og artikel 2, nr. 7) og 10), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, skal fortolkes således, at det omfatter bedsteforældres samværsret med deres barnebarn.

Dette begreb skal fortolkes selvstændigt under hensyn til begrebets ordlyd, opbygningen af og formålene med forordning nr. 2201/2003, i lyset af bl.a. forarbejderne hertil samt andre EU-og folkeretlige retsakter.

Ifølge femte betragtning til denne forordning dækker den »alle« retsafgørelser om forældreansvar. Herunder og i overensstemmelse med anden betragtning til samme forordning anses samværsretten for en prioritet.

Det følger imidlertid af Kommissionens arbejdsdokument vedrørende gensidig anerkendelse af afgørelser om forældremyndighed (KOM(2001) 166 endelig) af 27. marts 2001, at EU-lovgiver har gjort sig overvejelser om, hvem der kan udøve forældremyndighed eller tildeles samværsret. I sidste ende valgte EU-lovgiver den løsning, hvorefter der ikke i nogen bestemmelse skulle foretages en begrænsning af, hvilke personer der kan udøve forældremyndighed eller indrømmes samværsret.

Som generaladvokaten har anført i punkt 65 i sit forslag til afgørelse, må det, henset til forarbejderne til forordning nr. 2201/2003, konstateres, at EU-lovgiver havde til hensigt at udvide anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om kompetence og om anerkendelse og

fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn (EUT 2000, L 160, s. 19), som var begrænset til tvister vedrørende forældre, og at EU-lovgiver havde til hensigt at lade alle afgørelser om forældreansvar være omfattet, og herunder følgelig samværsretten uafhængigt af, hvem der kan udøve denne ret, og uden at udelukke bedsteforældre.

Det skal ligeledes fremhæves, at selv om samværsretten ikke omfatter samtlige disse personer, kan spørgsmål vedrørende denne ret ikke alene afgøres af den ret, der er udpeget i henhold til forordning nr. 2201/2003, men ligeledes af andre retter, der på grundlag af den internationale privatret anser sig for at have kompetence. Der er risiko for, at der træffes modstridende afgørelser, ja endog uforenelige afgørelser, idet den samværsret, der er tildelt en nær slægtning til barnet, kan gå ud over den samværsret, der tildeles den, der er tilkendt forældreansvaret.

Det er følgelig vigtigt, for at undgå, at der træffes modstridende foranstaltninger og til barnets bedste, at samme ret, det vil i princippet sige den ret, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, træffer afgørelse om samværsrettigheder.

(jf. præmis 19, 29-32 og 35-37 samt domskonkl.)